

administrative instanser, herunder politiet, været repræsenteret. Udvalget har endvidere været tiltrådt af indenrigsministeriets ædruelighedskonsulent.

I overensstemmelse med det mandat, der var givet udvalget, har det set det som sin opgave at udarbejde et lovforslag, hvis gennemførelse ville betyde en liberalisering af dette erhvervsområde på linje med den liberalisering, der fandt sted ved gennemførelsen af næringsloven. Herved ville der åbnes mulighed for et friere initiativ hos erhvervet, end den nugældende restriktive beværterlov tillader. Dette ville også kunne fremme konkurrencen til gavn for forbrugerne. Samfundsudviklingen gør en vis strukturændring i vore restaurationserhverv ønskelig, således at vægten i større omfang end i dag lægges på servering af daglige måltider til en overkommelig pris. Alene det stigende antal af gifte kvinder, der er beskæftiget uden for hjemmet, taler herfor. Udvalget har haft for øje, at lovgivningen burde tilrettelægges således, at den ikke hindrede en udvikling ad disse baner. Der har dog i udvalget samtidig været enighed om, at beværterlovgivningens ædruelighedsmæssige sigte ikke måtte forringes. . . .“

Efter i hovedtræk at have redegjort for den bestående retstilstand og herunder påvist, at dispensationer fra beværterloven hørte til dagens orden, fortsatte handelsministeren:

„. . . Med alt dette gør forslaget op. Efter forslaget udkræves der til udøvelse af den af loven omfattede virksomhed næringsbrev som restauratør- og hotelvært, og et sådant næringsbrev er også tilstrækkeligt, når der ikke ønskes mulighed for at servere stærke drikke. Betingelserne for at løse næringsbrev er de samme, som kræves for at drive handel, håndværk og industri, nemlig dansk indfødsret, bopæl her i landet og myndighed. For fremtiden skal den store hotelvært og den lille studeholder have samme næringsbrev. Undtaget fra kravet om næringsbrevserhvervelse er alene de i forslagets kapitel 4 nævnte særlige former for virksomhed, nemlig marketenderi- og pensionatsvirksomhed og den særlige virksomhed, der ville kunne udøves på grundlag af en såkaldt lejlighedstilladelse ved fester, møder, udstillinger o. l.

Næringsbrev som restauratør og hotelvært giver adgang til at drive virksomhed over hele landet. Det udstedes af politimesteren på den næringsdrivendes bopæl — i København af magistraten — og skal forsynes med påtegning om forretningsstedet af vedkommende politimester, hvor virksomheden faktisk vil blive udøvet. Næringsbrevet kan altså forsynes med oplysning om et ubegrænset antal af forretningssteder landet over. Da næsten enhver — uden hensyn til tidligere uddannelse — kan løse et sådant næringsbrev, er det mit håb, at der ad denne vej skabes et incitament til oprettelse af spisesteder af enhver art med deraf følgende stærkere konkurrence.

Allerede ved en ordning som den foreslåede er der opnået en helt afgørende forenkling af det næringsretlige grundlag for denne er-